

Vår Herres bebådelse

Vad förtjust man blir av att tänka på Bebådelsen. Maria - hur många gånger har vi inte mediterat över det! - är försjunken i bön ... Hon använder sig av sina fem sinnen och av alla sina själsförmögenheter för att tala med Gud. I bönen får hon reda på Guds Vilja; och genom bönen gör hon den till sitt livs eget liv. Glöm inte Jungfru Marias exempel! (Plogfåran, nr. 481)

25 mars

Min vän, glöm inte att vi är barn. Vår Fru med det ljuva namnet, Maria, är samlad i bön.

I det huset är du vadhelst du själv vill vara: en vän, en tjänare, en nyfiken iakttagare, en granne... - Själv vågar jag inte vara någonting alls just nu. Jag gömmer mig bakom dig och betraktar häpen det som sker.

Ärkeängeln förkunnar sitt budskap...
Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? - Hur skall detta ske?
Jag har ju aldrig haft någon man
(Luk 1:34).

Vår moders röst påminner mig däremot om människornas alla orenheter ... mina med.

Hur mycket avskyr jag inte i det ögonblicket denna världens ynkliga tarvligheter! ... vilka föresatser!

Fiat mihi secundum verbum tuum. Må det ske med mig som du har sagt (Luk 1:38). Vid tjusningen av Jungfruns ord blev Ordet kött.

Den första dekaden lider mot sitt slut ... Än hinner jag säga till min gud, innan någon annan gör det: Jesus, jag älskar dig. (Rosenkransen, 1:a glädjerika mysterium)

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://opusdei.org/sv-se/dailytext/var-herres-bebadelse/> (2025-04-06)